

18 december 2024.

Hallo Allemaal !

Hier ben ik weer. Fris gewassen en geschoren ook nog. Daar wil ik mee zeggen dat alles in huis blinkt. De kerstboom is opgetuigd en het zijn niet alleen de lampjes die er in blinken maar ook nog meer. Om maar te beginnen bij me zelf. Ik ben door de kapper onderhanden genomen, door de voetpedicure, door de douchehulp en de interieurverzorgster die heeft mijn stulpje gepoetst. Alles schittert! En of dat nog niet genoeg is heb ik ook nog deelgenomen aan enkele feestelijkheden. Ik heb een etentje gehad vanwege de verjaardag van een schoonzus en thuis heb ik met mijn nazaten het kerstfeest gevierd. Mijn huis straalde als een ster. De lichtjes in de kerstboom knipoogden speels naar de glazen met drank op tafel, en de geur van de nasi en de bami vulde de kamer. Ik zat aan het hoofd van de tafel en genoot van de gezelligheid. Ik glimlach nog als ik terug denk aan alle momenten van de afgelopen dagen. De kerstviering met mijn kinderen en kleinkinderen die doet ons hart overlopen van warmte en genegenheid voor mekaar. En deze keer al zeker. Want we hadden er een nieuweling bij. Dat was de baby van

Selina. Dus mijn achter-klein-dochter met de naam **'Rikke'**.

Het kind heeft van het kerstfeest natuurlijk nog geen notie gehad maar voor ons allen is ze die avond het kerstkindje geweest. Wat is er nog heerlijker dan zo iets? Dus we hebben dit jaar een heuse nieuwe kerst figuur erbij gehad. En met haar broertje **'Taren'** erbij al zeker. En zoals het gebruikelijk is kwam er ook nu weer Chinees op tafel. Met z'n allen werd daar naar uitgekeken. Gewoon nasi en bami en alles wat daarbij hoort kwam op tafel. Het was voor ons gemaakt en bij een chinees restaurant afgehaald. Dat we daar allemaal relaxed en smakelijk van hebben genoten hoef ik niet te vertellen. Duimen en vingers werden gelikt! Enfin, de kerstviering met ons allen geeft ons precies de warmte en het gezellige gevoel waar we op het einde van het jaar zo naar verlangen. Dat geeft ons het gevoel dat we een echte familie zijn

zonder afgunst en jaloezie. Voor mij voelt dat als een warme deken. En wat dan op 25 december? Mijn kleindochter Sandra heeft ergens een huisje gehuurd om te samen met haar ouders en zus aldaar de kerstdagen door te brengen. Er werd tegen me gezegd; *‘Opa, ga je ook mee dan komen we U halen, is dat goed?’* Die uitnodiging heb ik welkom geheten maar ik heb dit voorstel moeten afslaan. Helaas! Hoe graag ik ook mee wilde, maar gezien mijn lichamelijke conditie kan ik dit niet meer aan. *‘Maar dan zit u met de kerstdagen zo alleen’* was hun antwoord daar op. Maar ik heb hun kunnen overtuigen dat dit niet het geval is. Ik wist echter toen nog niet wat me te wachten stond. Toen ik dit aan het schrijven was ging de telefoon. Het was mijn schoonzus, (ook weduwe) die belde met de vraag of ik er iets voor voelde dat ze op eerste kerstdag bij me kwam koken. Denk nu maar niet dat ik op haar vraag nee heb gezegd. De maaltijd van “Apetito” die blijft dan in de koelkast. Ik heb geen idee wat ik wel op mijn bord zal krijgen. Ik ben alweer vergeten wat het wel zal worden. Maar wel weet ik dat het lekker zal zijn. Toen ze me vertelde wat ze zou koken heb ik overdreven geroepen, O, wat heerlijk. *“All you need is love”*. Het zweet breekt me uit als ik hoor wat ik allemaal naar binnen krijg te verwerken. Ik verwacht van mijn schoonzus dat ze er een “show” van maakt. En dan op een tijd dat er zoveel ellende in de wereld is. Ik lees twee kranten en bekijk het nieuws op TV en wat krijg ik te zien? Niet veel goeds maar ik krijg wel angst voor dat alles. Nog maar enkele dagen en dan is het jaar van 2024 weer verleden tijd. Ongetwijfeld zullen we weer verschillend tegen het nieuwe jaar van 2025 aan kijken. Voor de ene houdt het nieuwe jaar een belofte in en voor de ander blijft alles bij het oude. Durven wij de uitdaging aan om eens met andere ogen te kijken naar wat tot ons komt? Op 2 januari komen weer veel mensen tot de ontdekking dat er niets veranderd is, ook niet in hun eigen leven. En wat zeg ik van me zelf? Och, ik doe wat ik doe en dat is al meer dan genoeg. Ik doe niemand kwaad en mijn hoop is er op gericht dat ik nog ’n poosje mag hier blijven. Dat ik toch zeker 94 jaar mag worden. Dat hoop ik tenminste. En als ik 6 februari van 2025 niet mag halen dan heb ik pech gehad. Ja toch! Ik sta toch immers ingeschreven in de burgerlijke stand van de hemel! Dat is een voorrecht. Daarom wil ik in de nadagen van mijn leven nog ’n beetje genieten. Genieten in de dingen waar ik nog behoefte aan heb. Het zijn er niet zo veel meer, maar toch zijn ze er. Bijvoorbeeld het schrijven van deze brief is een van de dingen die mij doen genieten. En ik kan lachen, huilen, eten en drinken, en nog veel meer van die dingen zonder dat het me pijn doet. Is dat geen rijkdom? Is dat geen geluk? En hiermee sluit ik dit epistel af. Het zijn mijn laatste pennenstreken in dit jaar van 2024. Ik hoop dat jullie deze brief in een feestelijke stemming kunt lezen en dat jullie ook prettige kerstdagen zult hebben en ook een fijne jaarwisseling. Blijf vooral gezond!

(Pie)

